

prospěch věřitelů ustanovení o zabavení, zastavení nebo postupu platů při pohledávkách výživného; ale tím nezměnil do-
savadní právo, že při exekuci pro kapitál stejně naloženo býti
má s jeho příslušenstvím.

Bylo proto v těchto směrech dovolacímu rekursu částečně
vyhověno a odst. I. a II. rekursního usnesení, jež v příčině
exekuce nezl. dítěti pro 250 Kč povolené zůstává nedotčeným,
byl změněn způsobem vpředu uvedeným, ježto pro dělení ná-
kladů společného exekučního návrhu a společného dovolacího
rekursu není žádného důvodu právě tak jako pro dělení ná-
kladů procesních žalobců společně přisouzených.

Pokud dovolací rekurs vytýká, že rekursní soud náklady
návrhu prvním soudem vyměřené snížil, ačkoli dlužník do výše
jejich si nestěžoval, byl odmítnut, ježto jest podle § 528, odst.
I c. ř. s. § 78 ex. ř. nepřipustný. R. z. s. —I.

**Před uzavěrkou listu dochází nás smutná zvěst, že dne 10.
t. m. zemřel pan František Šimek, notář v Brandýse n. L. —
Spolek náš želí odchodu jednoho z nejstarších svých členů,
který ještě za Rakouska zúčastnil se činně spolkového našeho
ruchu a podporoval nás v boji o naše práva stavovská.
Budiž čest jeho památce!**

ZE DNE.

Daň z převodu z pracovních výkonů notářských. Daň
z převodu pracovních výkonů, tato dle slov tehdejšího refe-
renta v národním shromáždění a nynějšího správce minister-
stva financí*) »největší a nejsložitější daň, jaká kdy byla a
snad bude uložena obyvatelstvu republiky«, daň, která »před
zásadami daňové spravedlnosti nemůže obstát«, má býti dle
návrhu vládního zvýšena z 1% na 2%.

Zvýšení to nastati má již 1. lednem 1921, dříve tedy než
znám bude finanční efekt této nové daně přechodné, teprve od
1. ledna 1920 zavedené, a bez ohledu na to, že zvýšení to v zá-
pětí bude mít pro spotřebitelstvo nové zvýšení cen.

Svého času (»České právo« 1920, čís. 10) poukázali jsme
k tomu, jak těžce a proti všem zásadám spravedlnosti a stejno-
měrného rozdělení, tíží daň tato stav notářský, kdežto každý
podnikatel může ono procento tržby, jež odvede státu jako daň
z převodu, přesunouti na svého kupce a konečně na spotře-
bitele, to je notářům, jediným snad z tisíců a tisíců podnikatelů,
znemožněno. Nemůže notář, jako platitel daně, »daň tuto osobě,
mající nárok na výkon jeho, daní podléhající, zvláště zúčto-
vatí«, ježto § 12. zákona mu to zapovídá.

Není také oprávněn zapravenou daň do odměny za výkon
si započítati; vždyť smí čísti si toliko poplatky tarifem
stanovené, a čítaje poplatek vyšší než tarifní dopustil by se
přestupku disciplinárního.

Dle nynějších předpisů zákonných nucen je notář, na rozdíl
od všech ostatních podnikatelů, daň z výkonu hraditi z vlast-
ního, nemaje možnosti přesunu.

Platí tedy z téhož zdroje příjmu: z výtežku své práce du-
ševní — proti správné zásadě »non bis in idem« — dvakrát
daň, jednou jako daň z příjmu, po druhé jako daň z výkonu.
Tot — rádi přiznáváme že nezamyšlený — důsledek obvyklého
dnes bohužel postupu, že při překotném zdělování nových zá-
konů, nepřihlízí se ku různé struktuře jednotlivých povolení a
nedává se jim příležitosti pronést se o obmyslených akcích
zákonodárných. Notářská komora i spolek československých
notářů již při zavězení nového zákona, pozdvihly na přísluš-
ných místech svého hlasu, žádajíce o remeduru této patrně a
neodůvodněné krivdy. Žalosti jejich, aby aspoň ony výkony
notářů, pokud jsou výronem veřejnoprávné činnosti notářovy,
státem na něj (§ 1. ř. not.) jako orgán osvědčovací vznesené
daní z pracovních výkonů nepodlehaly, nebylo správou finanční
vyhověno.

Také druhému plně spravedlivému petitu po umožnění pře-
sunu dávky dostalo se vyřízení toliko vyhýbavého.

Navrženým zvýšením daně na 2% stává se rozřešení pal-
čivé otázky buď osvobozením čistě osvědčovacíh výkonů no-
tářských od daně z výkonů, aneb aspoň zjištěnou § 12. z. v. tom
směru, že notáři, pokud za úkony své žádají smí toliko po-
platky tarifem upravené, mohou »daň z výkonu osobě mající
nárok na výkon daní podléhající zvláště súčtovatí«. Nepochy-

bujeme, že podniknuto bude vše, aby rozhodující kruhy na vi-
tační tuto otázku stavovskou za účelem spravedlivé nápravy
byly opětně upozorněny. G. K.

**Novější rozhodnutí nejvyššího soudu v záležitostech práva
manželského.** (Vrchní zemský soud v Brně.)

1. O vojáku, který v době, kdy zmizel, byl jako voják při-
dělen k obsluze v důstojnickém kasinu v zázemí, nelze říci, že
se zúčastnil války a neplatí pro něj ustanovení § 1. zákona ze
dne 31. 3. 1918, čís. 28 ř. z.; kdyby zákon tento měl se vztaho-
vati na veškeré příslušníky branné moci vůbec, nebylo by za-
potřebí, aby ještě zvláště vytýkal, že příslušník branné moci
musí býti »účastníkem v přítomné válce«. (Rozhodnutí nejvyš-
šího soudu ze 16./12. 1919, č. j. R II 165/19.)

2. Svobodil-li jeden manžel k návrhu druhého manžela k do-
brovolnému rozvodu a dohodli-li se oba o uspořádání svých
majetkových poměrů, nemá žádný z nich bez svolení druhého
práva od smlouvy uzavřené odstoupiti proto pouze, že si to do-
datečně jinak rozmyslil i když snad ještě dobrovolný rozvod
soudem nebyl povolen. (Roz. nej. soudu z 11./5. 1920 R II 82/20.)

3. Obhájce svazku manželského není povinen podati do-
volání; podle § 18. dvor. dekrety ze dne 23./8. 1819, čís. 1595
sb. z. jest na něm o d v o l a t i se z rozsudku soudu procesního,
jímž bylo uznáno na rozluku manželství. Podati dovolání při
rozluce mu zákon neukládá, jak to nejvyšší soud ve svém
plenárním rozhodnutí ze dne 7. června 1920, č. Pres.: 534/20 vy-
slovil. (Rozh. nej. soudu z 15./6. 1920 č. j. Rv II 99/20—1.)

4. Povinnost manželova poskytnouti manželce nutnou vý-
živu nekotví toliko v právu soukromém, nýbrž jest povahy
veřejnoprávní a jest tedy vyloučeno, aby muž odvoláváje se
na nějaký s manželkou ohledně výživného snad neobezřetně
dohodnutý směr, této pak odpíral i nutné výživu a tuto svou
povinnost manželku živiti snažil se přesunouti na veřejnou
dobročinnost, nebo domovskou obec. Takové smlouvy o vý-
živném jsou změnitelné, když úplná změna poměrů, které se
strany ani nadíti nemohly, toho vyžaduje, třebaž, že podle
vile stran mělo býti zvýšení snad vyloučeno. (Roz. nej. soudu
22./6. 1920, Rv II 82/20.)

5. Dobrovolný rozvod není předpokladem rozluky man-
želské dle § 15. zákona rozlukového. Toto ustanovení má na
mysli rozvody vůbec pro nepřekonatelný odpor, § 17. zmíně-
ného zákona řeší pak ještě zvláště otázku rozluky při rozvo-
dech vyslovených dle § 107. a 109. všeob. zák. obč. Za roz-
luku dle § 15. může žádati každý manžel, tedy i manžel,
z jehož viny bylo manželství rozvedeno. Výrok o vině zůstává
i nadále v platnosti. (Rozh. nejvyššího soudu ze 7./7. 1920,
č. j. R II 155/20.) Ch.

Nový ministr spravedlnosti. Deputace notářské komory
a Spolku našeho vyžádala si slyšení u nového ministra spra-
vedlnosti pana Dra Augusta Popelky, aby uvítala jej v nej-
vyšším úřadě správy justiční, i byla přijata s neobyčejnou
blahosklonností a srdečností.

Příležitostí té bylo použito, aby předneseny byly novému
ministru spravedlnosti opětně veškeré naše tužby, zejména
pokud se týká zřizování affidavitů, superlegalisace, našich po-
četí, nesprávného přisuzování soudů ve věcech soudního ko-
misařství a nového notářského řádu. Pan ministr projevil ve-
líké porozumění pro veškeré naše požadavky a přislíbil ve
všech těchto směrech co nejrychlejšího a příznivého vyřízení.

Promlčení palmárních pohledávek. Dle nařízení vlády ze
dne 24. února 1920 č. 111 sb. z. a nař. mají dnem 1. dubna
1921 nastati účinky promlčení pohledávek uvedených v §§ 1480.
a 1486. obč. zák., upravených dle třetí díle novely. — Poně-
vadž zejména notáři byli přetiženi pracemi minulého roku akcí
soupisovou a letošního roku akcí upisování válečných půjček
a přiznáním k dávce z majetku, takže nemohli pomyslet na
vlastní svou věc a vymáhati včas své pohledávky palmární,
požádala notářská komora Pražská komoru advokátní o sou-
činnost ve příčině podání pamětního spisu ministerstvu spra-
vedlnosti, aby účinky zákona o promlčení byly odsunuty ještě
o 1 rok do 1. dubna 1922. Výsledek této akce sdělíme svého
času.

Poplatky za soudní legalisace. Ministerstvo financí nereago-
valo dosud na návrh, podaný naším spolkem ve příčině zave-
dení poplatků soudních za legalisace a vidimace. Mimíne proto
podati další návrh, statisticky odůvodněný, bychom prokázali
výhodnost zvýšení poplatků soudních pro stát. Vyzýváme
proto všechny pp. kolegy z Čech, Moravy a Slezska, aby za-
slali laskavě neprodleně na naši redakci zprávu, kolik soud-
ních legalisací bylo v roce 1919 u soudu jejich sídla.

*) Dr. Engliš: Daň z převodu statků a z pracovních výkonů,
Brno 1919, str. 3 a 9.